

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง “ประสิทธิผลของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” นี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้เขียนได้จัดทำแบบสอบถาม โดยการค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางประกอบในการวิจัยโดยมีวิธีดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีสถานีตำรวจที่รับผิดชอบ จำนวน 3 สถานี คือ พื้นที่สถานีตำรวจภูธรเมืองประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 29,357 คน พื้นที่สถานีตำรวจภูธรอ่าวน้อย จำนวน 25,347 คน และพื้นที่สถานีตำรวจภูธรคลองวาฬ จำนวน 20,596 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 75,300 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปที่พักอาศัยอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 75,300 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 608 อ้างถึงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2548 : 51) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 382 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์	29,357	149
สถานีตำรวจภูธรอำเภอน้อย	25,347	129
สถานีตำรวจภูธรคลองวาฬ	20,596	104
รวม	75,300	382

เครื่องมือในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้เขียนใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้เขียนสร้างขึ้น เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ ดังนี้

แบบสอบถามเรื่องประสิทธิผลของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบสำรวจรายการ (Check List) เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปมีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ และเขตพื้นที่ที่อาศัย/ปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในการป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านชุมชนสัมพันธ์ ด้านการป้องกันปราบปราม และด้านการควบคุมอาชญากรรมของลิเคิร์ต (Likert อ้างถึงใน สัน พันธุ์พินิจ, 2549 : 153) โดยให้คะแนนระดับการปฏิบัติดังนี้

เกณฑ์การวัดและการให้คะแนน

คะแนน 5 หมายถึง มีประสิทธิผลการปฏิบัติมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีประสิทธิผลการปฏิบัติมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีประสิทธิผลการปฏิบัติปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีประสิทธิผลการปฏิบัติน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีประสิทธิผลการปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะทั่วไป

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์การให้คะแนนประสิทธิผลของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้หลักเกณฑ์ของเบสท์และเคน (Best & Kahn อ้างถึงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2548 : 112) ค่าเฉลี่ยในการแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

คะแนน 4.50 - 5.00 หมายถึง มีประสิทธิผลการปฏิบัติงานมากที่สุด

คะแนน 3.50 - 4.49 หมายถึง มีประสิทธิผลการปฏิบัติงานมาก

คะแนน 2.50 - 3.49 หมายถึง มีประสิทธิผลการปฏิบัติงานปานกลาง

คะแนน 1.50 - 2.49 หมายถึง มีประสิทธิผลการปฏิบัติงานน้อย

คะแนน 1.00 - 1.49 หมายถึง มีประสิทธิผลการปฏิบัติงานน้อยที่สุด

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า แนวทางตามที่ได้จากแนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์

2. สร้างเครื่องมือตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานในการวิจัยที่กำหนดไว้

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว เสนอผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษาที่ใช้ ตลอดจนตรวจสอบเนื้อหาที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ในด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านชุมชนสัมพันธ์ ด้านการป้องกันปราบปราม และด้านการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

3.1 พ.ต.ท.อนุสรณ์ มั่งมี	สารวัตรใหญ่สถานีตำรวจภูธรอำเภอน้อย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3.2 นายสมนึก ลักษณะลาวัลย์	นายกเทศมนตรีตำบล กม.5 อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3.3 นายญาณพิพัทธ์ โกมลพันธุ์	รองผู้อำนวยการวิทยาลัย วิทยาลัยนานาชาติ การพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4. นำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ที่ผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำเครื่องมือที่แก้ไขไปทดลองใช้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงในอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เหมือนกัน จำนวน 30 ชุด ซึ่งมีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่า

สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2549 : 170-171) ค่าความเชื่อมั่นที่จับกับ เท่ากับ 0.94

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุง แก้ไข ข้อความตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและเสนออาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ เพื่อขอคำปรึกษาก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษา ประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้เขียนได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้เขียนขอหนังสือจากศูนย์จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ถึง ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ สารวัตรใหญ่สถานีตำรวจภูธรอ่าวน้อย และสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจภูธรคลองวาฬ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และนายอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ เพื่อขอความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลกับเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 15 คน และประชาชน จำนวน 382 คน รวมทั้งสิ้น 397 คน

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้เขียนได้ไปจัดเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง หลังจากแจกแบบสอบถามระหว่างวันที่ 18 เมษายน -15 พฤษภาคม 2553

3. นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม คัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์เพื่อจัดทำข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้ตามที่ต้องการแล้ว ผู้เขียนได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลเพื่อพร้อมที่จะนำไปวิเคราะห์ และเมื่อข้อมูลมีความสมบูรณ์ ผู้เขียนจึงได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

นำแบบสอบถามที่ได้รับการลงรหัส (Code Book) และตรวจสอบแล้วไปดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม
2. บันทึกรหัสลงในแบบสอบถาม
3. บันทึกรหัสแบบสอบถามลงในเครื่องประมวลผล (Computer)
4. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่บันทึกในเครื่องประมวลผล (Computer)

5. ประมวลผลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

6. วิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลเพื่อนำไปเขียนรายงานฉบับสมบูรณ์

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ผู้เขียนได้กำหนดแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างนำเสนอโดยใช้สถิติร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) สถิตிக่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้สถิติที่ทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีที่มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้มี 2 กลุ่ม และในการเปรียบเทียบของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไปใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิดทางเดียว (One-way Analysis of Variance) หรือ ค่าเอฟ (F-test) และการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

ผู้เขียนจะเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) ในกลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจ และผู้นำชุมชนซึ่งเป็นกลุ่มที่ใกล้ชิดข้อมูลและเป็นผู้ปฏิบัติโดยตรง ผู้เขียนจะนำผลสัมภาษณ์เจาะลึกมาวิเคราะห์ในเนื้อหา (Content Analysis) เปรียบเทียบกับผลการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณว่าสอดคล้องหรือขัดแย้งกันอย่างไรและในประเด็นใดเพื่อให้ผลงานวิจัยครั้งนี้ครอบคลุมทั้งทางลึกและทางกว้าง ผู้เขียนจะสัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ สถานีตำรวจภูธรอ่าวน้อย และสถานีตำรวจภูธรคลองวาฬ แห่งละ 5 คน รวม 15 คน